

STANOVISKO SVAZU ENERGETIKY ČESKÉ REPUBLIKY K NAŘÍZENÍ O SÍTOVÝCH POPLATCÍCH

Kontaktní osoba: Tomáš Kupčiha, tomas.kupciha@svazenergetiky.cz
Jan Šebesta, jan.sebesta@svazenergetiky.cz

13. srpna 2026

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

1. Obecně k návrhu

Návrh podporujeme z pohledu zvýšení efektivity a omezení spekulativních žádostí o připojení. Návrh správně identifikuje klíčovou roli sítí pro další úspěch transformace energetiky. Zároveň je ale nutné, aby návrh fungoval jako jeden celek s již prezentovaným Grids Package (mj. revize směrnice 944) a nedocházelo k nežádoucím duplicitám nebo překryvům. Jinak řečeno, je **nezbytné zvážit, jaká pravidla je na místě zavádět ve formě nařízení a jaká naopak ve formě směrnice**. Přílišná unifikace by totiž mohla řadu komplexních procesů spíše zbrzdit než uspišit.

Mělo by i nadále platit, že **naplňování stanovených politik a cílů zůstane především v gesci energetického sektoru a členských států**. Posílení mandátu **Evropské komise či Agentury ACER** nepovažujeme za perspektivní variantu. Nejsme tedy přesvědčeni o tom, že urychlení sledovaných cílů (elektrifikace, zefektivnění využívání sítí atd.) přinese např. přijímání prováděcích aktů Komise v tak specifických oblastech, kterými jsou nyní navrhované okruhy z čl. 61 návrhu. Naopak, je potřeba i nadále dostatečně **respektovat princip subsidiarity**.

I proto podporujeme, aby se **nařízení soustředilo spíše na jasně stanovené základní principy** a pravidla a ponechalo i nadále jejich naplňování na jednotlivých státech a energetickém sektoru včetně spolupráce v rámci ENTSO-E a EU DSO.

2. K délce implementačních lhůt stanovených nařízením

Žádáme, aby během legislativního procesu byla reflektována reálná časová náročnost implementace jednotlivých požadavků stanovených návrhem nařízení a vstup v platnost jednotlivých článků nařízení je třeba těmito možnostmi přizpůsobit.

Odůvodnění:

Řada povinností nabývá účinnosti již 12–13 měsíců po vstupu nařízení v platnost, což může být pro provozovatele sítí časově náročné z hlediska technické i organizační přípravy. Jelikož se jedná o přímo aplikovatelné nařízení, takto krátký termín může být problematický i z pohledu sesouladění národních legislativ.

3. K dalšímu postupu a chybějícím principům v nařízení

Zároveň je nutné v rámci dalšího projednávání návrhu prosazovat:

1. **Národní flexibilitu tarifů** – harmonizovat lze základní principy, nikoli sazby, alokaci nákladů ani regulaci výnosů. **Tarify musí vycházet z nákladové kauzality; zvýhodnění jen za systémový přínos, bez křížových subvencí.**
2. **U navrhovaného benchmarkingu TSO a DSO** – srovnání musí zohlednit topologii sítě, tranzitní toky, spolehlivost, bezpečnost, klimatické podmínky a rozdílný rozsah úkolů. Výsledky nesmějí mechanicky určovat povolené výnosy; provozovatel musí mít možnost data ověřit a vyjádřit se.
3. **Ochranu provozních a bezpečnostně citlivých dat** – sdílení pouze v nezbytném rozsahu, s možností omezit zveřejnění ohrožující kybernetickou či fyzickou bezpečnost. Je nutné zabránit duplicitnímu reportingu.
4. **Rozhodující technickou roli provozovatele soustavy při připojování** – podporujeme milníky, finanční jistoty a zánik rezervace při neplnění. Technickou proveditelnost a bezpečnostní podmínky však musí určovat provozovatel soustavy; priorita nesmí založit bezpodmínečný nárok na kapacitu ani přenášet na provozovatele soustavy odpovědnost za netechnická rozhodnutí.
5. **Férové promítnutí nákladů do regulace** – regulace musí včas a plně uznat účelné CAPEX i OPEX, včetně anticipačních investic, digitalizace, datových rozhraní, kybernetické bezpečnosti a nových administrativních povinností. Veřejné financování nesmí snižovat povolené výnosy ani odkládat potřebné investice. **Rozvoj flexibility, akumulace a non-wire a chytrých řešení podporujeme, avšak musí být posuzovány podle prokazatelného systémového přínosu a nemohou automaticky nahrazovat nezbytné posilování sítí ani potřebu stabilních a říditelných zdrojů.**

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

4. K článku 18 a 61 – k tarifům

Článek 18 hodnotíme převážně kladně a je z našeho pohledu krokem vpřed, když například požaduje zahrnutí prvků času využívání sítě (dynamické tarify).

Domníváme se, že zmínka v odst. 2 písm. e), že tarify nemají být vůči energetickým společenstvím odrazující, je dostatečná.

Zásadně také **nesouhlasíme s posilováním role Komise** ve vztahu k nastavování zásad cenové regulace, metodik tarifů atp. Tato kompetence by měla zůstat i nadále v rukou nezávislých národních regulátorů, kdy společným rysem budou pouze a jenom společně založené principy na úrovni nařízení a dále pak zprávy poukazující na best-practise atp. Evropská úroveň by měla definovat základní principy, nikoliv detailně určovat strukturu tarifů, alokaci nákladů mezi zákaznické skupiny nebo parametry regulovaných výnosů. **Přesun těchto rozhodnutí na úroveň prováděcích či delegovaných aktů** by mohlo omezovat schopnost členských států reagovat na vlastní specifickou strukturu sítí, zákaznické chování a investiční potřeby.

SEČR požaduje, aby harmonizace na úrovni EU byla omezena na základní zásady tarifní regulace. Harmonizace nesmí určovat konkrétní sazby, způsob alokace nákladů mezi jednotlivé kategorie uživatelů ani parametry regulace výnosů. Tarifní metodiky musí i nadále vycházet z národních podmínek a z principu nákladové kauzality. Případné zvýhodnění určité kategorie uživatelů musí být podmíněno objektivně měřitelným systémovým přínosem a nesmí vést ke křížovým subvencím, proto podporujeme zakotvení tohoto principu v čl. 18.3 a děkujeme za něj.

Elektrizační soustavy členských států se významně liší strukturou výroby a spotřeby, topologií, mírou přeshraničních toků, stavem sítí i investičními potřebami. Příliš detailní harmonizace by mohla omezit schopnost národního regulátora nastavit nákladově reflektivní tarify odpovídající skutečným podmínkám české soustavy. Zvláštní tarifní režimy nebo slevy mají být přípustné pouze do výše prokazatelné úspory systémových nákladů; náklady jednoho účastníka nesmějí být bez věcného důvodu přeneseny na ostatní zákazníky.

Také u některých dalších vyjádřených principů a pravidel, jako je např. zapojení lokalizačních signálů, ToU nebo flexible connections je nezbytné zaručit, aby **uvedené nástroje byly využity nikoliv „automaticky“ a „plošně“, ale způsobem, který bude přiměřený k dosahovanému efektu a reálně napomůže sledovanému účelu**, kterým je efektivní využívání sítě.

Pokud jde o zavedení možných **odchylek pro specifické skupiny** ve smyslu čl. 18 odst. 3 návrhu, souhlasíme, že toto opatření musí být vždy **považováno za výjimku**, jejíž využití bude podmíněno dopadovou analýzou a zdůvodněním – to vše při **zachování základního principu cost-reflectivity**. Jsme přesvědčeni o tom, že případné **úlevy pro specifické skupiny zákazníků a uživatelů sítě není na místě činit prostřednictvím síťových poplatků**, jelikož procházíme obdobím strukturálních změn a jakákoliv taková úleva by mohla ohrozit dosažení nového optima využití sítě, pro jehož nalezení je zachování nediskriminačních cenových signálů pro všechny skupiny zcela zásadní. Dále pak s ohledem na možná národní specifika napříč EU doporučujeme vyjasnit, jakou roli v tomto procesu případného zakládání specifického režimu pro určitý zákaznický segment mají sehrát NRAs a jakou DSOs či TSOs.

Souhlasíme a podporujeme, aby bylo formou nařízení jasně zakotveno obecné pravidlo, že síťové poplatky musí být **cost-reflective** a musí odrážet **skutečné náklady vyvolané jednotlivými typy uživatelů sítě**. Stejně tak vítáme, že návrh explicitně uznává a posiluje **klíčovou roli kapacitní složky** síťových poplatků nebo model **anticipatory investments**.

Požadujeme, aby návrh **jasně definoval a jednoznačně oddělil jednotlivé pojmy i definice**. To platí dvojnásob u nařízení, které má být přímo aplikovatelné a bude mít přednost před jednotlivými definicemi aktuálně zakotvenými v národních legislativách. Návrh nedostatečně definuje a pracuje např. s pojmy jako „network charges“, „tariffs“, „connection charges“, „use charges“. Zároveň má návrh za cíl zavést jednotné a přímo závazné principy. Tato nejednoznačnost nejde dohromady s touto ambicí. Jsme přesvědčeni o tom, že **některá pravidla a principy bude na místě stanovit pouze ve vztahu ke „connection charges“ a jiná naopak pouze k „tariffs/use charges“**. Jedná se např. o princip povinného zavádění lokalizačních signálů. I proto je nezbytné definice jasně zavést a v rámci textu s nimi pak konzistentně pracovat. To aktuálně neplatí. To samé namítáme i ve vztahu k pojmům z čl. 18a – jmenovitě k pojmu „**grid data**“, který je zásadní pro aplikaci pravidla z čl. 18a odst. 4.

Zároveň je nutné při případném postupu regulátora na úrovni ČS doplnit **konzultační povinnost** regulátora s malými LDS při tvorbě prováděcích předpisů.

5. K čl. 18 a 18a – uznání účelných nákladů a financování nových povinností

SEČR požaduje, aby regulace včas a v plném rozsahu uznávala účelně vynaložené investiční i provozní náklady vyvolané plněním návrhu. Musí zahrnout zejména anticipační investice do sítí, digitalizaci, datová rozhraní, chytrá a non-wire řešení, kybernetickou a fyzickou bezpečnost, interoperabilitu, správu a kvalitu dat a nové administrativní a reportovací povinnosti. Případné veřejné financování musí být dostatečné, víceleté a předvídatelné; nesmí vést ke snížení povolených výnosů provozovatele ani k odkladu investic nezbytných pro bezpečný provoz a elektrifikaci.

Odůvodnění:

Nové povinnosti budou vyžadovat významné změny procesů, IT a OT systémů a bezpečnostních opatření. Bez odpovídajícího regulatorního zacházení by vzniklo riziko, že provozovatel ponese náklady veřejně stanovených povinností bez odpovídajícího krytí, případně že budou nezbytné síťové investice odkládány. Rozvoj flexibility, akumulace a chytrých řešení SEČR podporuje, musí však být posuzován podle prokazatelného systémového přínosu, nákladové efektivity a dopadu na bezpečnost. Tato řešení nemohou automaticky nahradit nezbytné posilování sítí ani potřebu stabilních a říditelných zdrojů.

6. K článku 18 a 61 – k nákladové efektivitě a dalším pravidlům

Pokud jde o záruku dostatečných pobídek (incentives) z čl. 18 odst. 2 c) návrhu, máme za to, že jejich výsledkem musí být především adekvátně nastavená návratnost investic DSOs a TSOs jako základní předpoklad jakýchkoliv masivních investic v době, kdy se tyto investice musí pohybovat vysoce nad hranicí současných odpisů.

7. K článku 18, 18a a 61 – k výkonnostním indikátorům, zvyšování transparentnosti a benchmarkingu

Jakákoliv pravidla směřující k zavedení povinného benchmarkingu mohou přinést **pouze omezený efekt a ve výsledku mohou spíše zvyšovat administrativní zátěž všech zúčastněných**. Metodika by měla zajišťovat skutečnou strukturální srovnatelnost posuzovaných provozovatelů.

Jakékoli **férové srovnávání totiž musí zohledňovat** topologii a rozsah sítě, objem a charakter tranzitních toků, zákaznickou strukturu a její specifika, historické investiční podmínky, míru elektrifikace, požadovanou úroveň spolehlivosti a bezpečnosti, tržní uspořádání, rozdílný rozsah zákonných úkolů a celou řadu jiných kritérií. Výsledky benchmarkingu nesmějí být mechanicky použity pro stanovení nebo krácení povolených výnosů. Dotčený provozovatel musí mít právo ověřit vstupní data, seznámit se s metodikou, opravit nesprávnosti a vyjádřit se k předběžným závěrům. Minimálně ve vztahu k ČR je dobře vidět už na stávající regulaci třech regionálních DSOs, jak obtížné by mohlo být nastavení takových indikátorů, které by dokázaly dostatečně zohlednit specifika vzniklá nezávisle na vůli jednotlivých provozovatelů sítí.

Benchmarking má být podpůrným analytickým nástrojem, nikoli automatickým regulátorem výnosů, který by snad měl nahradit nebo paušalizovat stávající komplexní procesy cenové regulace na úrovni každého regulovaného subjektu. Nezbytné jsou transparentní metodika, audit kvality dat, možnost kontradiktorního vyjádření a zveřejňování pouze agregovaných výsledků, které neumožní identifikaci citlivých provozních údajů jednotlivých provozovatelů sítí.

Podporujeme zvyšování transparentnosti regulace a síťových tarifů, které může přispět k vyšší důvěře zákazníků i účastníků trhu. Současně je však nezbytné zajistit, aby **zveřejňování informací ve smyslu čl. 18 odst. 5 návrhu neohrozilo** obchodně citlivé údaje ani investiční schopnost ani

resilienci provozovatelů distribučních a přenosových soustav, například prostřednictvím oslabení jejich vyjednávací pozice, zvýšení investičních rizik či omezení efektivního plánování rozvoje sítí. SEČR požaduje omezit povinné sdílení a zveřejňování síťových dat na údaje, které jsou nezbytné a přiměřené konkrétnímu zákonnému účelu. Návrh musí výslovně umožnit nezveřejnit, agregovat nebo jinak omezit poskytnutí informací, pokud by jejich zpřístupnění mohlo ohrozit kybernetickou nebo fyzickou bezpečnost elektrizační soustavy, bezpečnost kritické infrastruktury, obchodní tajemství nebo chráněné know-how. Nové povinnosti musí být koordinovány s již existujícími reportovacími režimy tak, aby stejné údaje nebyly vykazovány opakovaně. Zvláštní ochranu je třeba zajistit u detailních nákladových informací, ukazatelů ztrát, interních analytických studií, výkonových ukazatelů a dalších citlivých informací. Jak v případě TSO i DSOs se jedná o provozovatele kritické infrastruktury a běžné standardy občanského dohledu a transparentnosti je proto nutné v tomto duchu revidovat. Zveřejňované údaje by proto měly být poskytovány v agregované podobě, na základě jednotné evropské metodiky, a především pak **způsobem, který neohroží veřejnou bezpečnost, resilienci sítí a oprávněné zájmy provozovatelů.**

Například provozní data TSO mohou umožnit odvození konfigurace sítě, zranitelných míst, provozních omezení nebo bezpečnostních postupů. Pravidla proto musí vycházet ze zásad need-to-know, minimalizace dat, řízení přístupových oprávnění a bezpečného zpracování. Povinnost zveřejnění nebo sekundárního využití dat nesmí oslabit odpovědnost provozovatele za bezpečný a spolehlivý provoz soustavy. Primárně je třeba využívat údaje, které již mají k dispozici národní regulační orgány, a zabránit duplicitnímu reportingu a souvisejícím neodůvodněným nákladům.

Z těchto důvodů vyžaduje dohled nad DSOs a TSO vysokou kompetenci a měl by být i nadále prováděn především nezávislým regulátorem. Jakákoliv zveřejňovaná data by i proto měla být **opatřena adekvátními interpretačními nástroji** tak, aby se předešlo zkresleným závěrům.

Zároveň je nutné při případném postupu regulátora na úrovni ČS doplnit **konzultační povinnost** regulátora s malými LDS při tvorbě prováděcích předpisů.

8. K článku 18a – k non-wire, smart a digital solutions

Podporujeme rozvoj v oblasti digitalizace sítí, non-wire řešení a využívání dat pro efektivnější řízení soustav i pro zákaznická řešení. Tato opatření mohou pomoci rozvíjet nové produkty, dynamické služby, integraci OZE, agregaci flexibility a další prvky moderního energetického trhu.

Má tedy smysl podporovat smartizaci a digitalizaci sítě a v této souvislosti sledovat, zda provozovatelé sítí uvedené nástroje dostatečně využívají, avšak **nikoliv ve formě povinných incentív a indikátorů**. NRAs by tedy neměly mít bezpodmínečně zakotvenou povinnost propagovat tato řešení a nástroje.

Regulace by neměla vytvářet jednostrannou preferenci digitálních či non-wire řešení bez posouzení jejich skutečné technické a ekonomické účelnosti. Jsme přesvědčeni o tom, že adopci uvedených alternativ není nutné incentivizovat nadbytečnými regulačními zásahy

9. K článku 18a odst. 4 – k nejasnému standardu pro výměnu dat

Digitální infrastruktura aktuálně představuje jednu z největších položek, do kterých musí provozovatelé sítí a národní státy investovat. Tyto investice je přitom nutné **zvažovat nejen z pohledu přínosů, ale i z pohledu nákladů** (viz i české EDC). To pak má zásadní vliv i na to, jak rychle budou konkrétní funkcionality implementovány.

Právě proto máme zásadní výhrady a připomínky k aktuálnímu návrhu čl. 18a odst. 4 (relevantní i pro připomínku k AMM cílům).

Předně vůbec **není zřejmé, co je jeho účelem a jak by mělo dojít k jeho naplnění**. Nové pravidlo ukládá povinnosti provozovatelům sítí ve vztahu ke správě dat. Tyto povinnosti jsou ale velmi obecné, přičemž vůbec není zřejmé, jak jsou tato data definována (viz neurčitý pojem „grid data“) a tím pádem ani jak náročná a rozsáhlá by měla tato datová výměna být.

Dále není zřejmé, zda se jedná pouze o reciproční povinnost datových výměn mezi jednotlivými provozovateli na ose TSO-TSO, DSO-DSO, TSO-DSO atd., nebo zda se má toto pravidlo týkat i dalších účastníků trhu včetně zákazníků.

Pokud má být smyslem a účelem navrženého pravidla pouze **odkaz na governance režimy plynoucí z Data Act**, GDPR atd., pak se jedná o zcela nadbytečné a matoucí ustanovení, které navrhujeme zcela vypustit. Dále upozorňujeme na to, že pokud má být cílem plná harmonizace datových standardů napříč EU, půjde o nesmírně nákladný projekt, který by mohl zásadním způsobem zatížit koncové ceny.

10. K článku 18a odst. 5 – k dobrovolnému režimu výměny dat pro potřeby R&D

Obdobně jako u odst. 4, i zde není zcela zřejmé, co by mělo být smyslem a účelem nastavení jednotné a dobrovolné platformy. Považujeme za zcela nevhodné tento typ iniciativy řešit formou nařízení.

11. K čl. 18b odst. 1-2 stanovujícím povinné minimální pokrytí smart metery

Požadujeme, aby minimální pokrytí smart metery stanovené návrhem nařízení bralo v potaz fyzické limity instalačních kapacit dosažitelných v podmínkách ČR. Úplné vypuštění CBA analýzy nepovažujeme za účelné ani vhodné, jelikož implicitně přináší nezamýšlené důsledky v podobě nepřiměřených nákladů.

Podporujeme rozvoj smart meteringu tam, kde přináší reálnou hodnotu pro zákazníky, obchodníky, provozovatele sítí a energetický systém jako celek. Chytré měření je důležité zejména pro aktivní zákazníky, flexibilitu, sdílení elektřiny, dynamické produkty, přesnější vyúčtování a efektivnější řízení provozu sítí. Smart metering však má být prostředkem pro dosažení systémových přínosů, nikoliv cílem sám o sobě.

Aktuálně návrh nařízení stanoví minimální úrovně osazení smart metery ve výši 50 % koncových zákazníků do konce roku 2030 a 75 % do konce roku 2033, s možností prodloužení lhůt o jeden rok pro členské státy s mírou roll-outu pod 30 % ke dni vstupu nařízení v platnost. Považujeme však za nezbytné **zvážit všechny faktory a dopady takto nastavených cílů, mezi které řadíme i dostupnost instalačních kapacit, dodavatelských řetězců, a především pak nároků na související datovou infrastrukturu a skutečných přínosů pro energetický systém.** Jsou to právě tyto faktory, které mohou naplnění uvedených cílů ve vztahu k ČR zásadně komplikovat a prodražit. Doporučujeme proto prověřit, jaké nové nároky by takto ambiciózní cíle přinesly pro datovou

infrastrukturu ČR (výpočetní výkon odečtových centrál, EDC a OTE). Dále nelze rezignovat na úvahu, **jaký typ zákazníků a uživatelů sítě (z celé masy koncových zákazníků)** smart-meter reálně potřebuje a ocení.

Navrhujeme, aby Česká republika prosazovala **racionalizaci nastavovaných cílů, prodloužení lhůt pro jejich stanovení, popř. pak alespoň posílení výjimky pro státy, kde roll-out AMM teprve probíhá**. Důvodem přitom je především racionální a udržitelné tempo roll-outu.

Zároveň upozorňujeme, že bude klíčové, **co přesně bude považováno za okamžik splnění cíle**. Je např. možné rozlišovat vlastní osazení smart-meteru, kdy budou využity jen jeho základní funkcionality (tak dle našeho názoru celá řada států naplnění cílů již dnes reportuje), od okamžiku, kdy jsou využívány veškeré dostupné smart funkcionality vč. plného přechodu na profilové měření pro potřeby vyúčtování a vypořádání (okamžik, který znamená násobně vyšší nároky na výpočetní výkon navazující datové infrastruktury). V tomto ohledu bude zásadní, jak přesně bude cíl nastaven a vykazován. Jak je uvedeno výše, rozdíl v dopadech a nákladovosti naplnění cíle může být zásadní. Doporučujeme přístup, který se soustředí na roll-out smart-meterů, aniž by automaticky vyžadoval i okamžitý plošný přechod na profilové měření. Jinak řečeno, plné funkcionality nasazovat pouze tam, kde to je ze strany uživatele sítě nebo provozovatele sítě nezbytné (velikost spotřeby nebo výroby, zapojení do sdílení, flexibility atd.).

Odůvodnění:

Závazné stanovení minimálního pokrytí smart metery omezuje prostor pro zohlednění nákladové efektivnosti nasazení na národní úrovni a mohou znamenat významné dodatečné nároky na PDS z hlediska investic, kybernetické ochrany a dalších mnoha parametrů.

Předně jde o samotné náklady na instalaci smart meterů, neboť dosažení cíle 50 % osazení do roku 2030 by jen např. za ČEZ Distribuci vyžadovalo navýšení o 387 tis. smart meterů nad rámec současného již tak ambiciózního plánu, s dodatečným finančním dopadem 1,858 mld. Kč oproti současnému plánu. Dále je problém zajistit fyzicky kapacity techniků na montáže a riziko kapacity Datové centrály a vůbec stihnout vysoutěžit takováto množství zařízení. Dosažení cíle 75 % osazení do roku 2033 by pak vyžadovalo navýšení o 1,026 mil. smart meterů nad rámec plánu, s dodatečným finančním dopadem 4,922 mld. Kč oproti současnému plánu. Pro tento rozsah není aktuálně potvrzena dostatečná kapacita Datové centrály ani mobilní komunikační infrastruktury. Požadované objemy nejsou smluvně zajištěny ani na straně dodávek AMM ELM a RB, neboť maximální rámec stávající smlouvy činí 1,5 mil. ELM. Realizace cílového rozsahu by vyžadovala navýšení kapacit techniků přibližně o 25 % do roku 2030 a o 52 % do roku 2033. Takové množství kvalifikovaných techniků však není v ČR k dispozici.

Srovnání současného harmonogramu pokrytí AMM s požadavky návrhu nařízení:

ČEZ Distribuce	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2040
Počet OPM (nn)	3 830 000	3 850 000	3 870 000	3 890 000	3 910 000	3 930 000	3 950 000	3 970 000	4 070 000
Počet OPM s AMM	608 000	962 000	1 155 000	1 375 000	1 568 000	1 672 000	1 802 000	1 950 000	3 089 000
	16%	25%	30%	35%	40%	43%	46%	49%	76%
PREdistribuce	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2040
Počet OPM (nn)	855 000	863 000	871 000	878 000	886 000	894 000	902 000	910 000	966 000

Počet OPM s AMM	100 000	150 000	205 000	260 000	315 000	370 000	425 000	480 000	865 000
	12%	17%	24%	30%	36%	41%	47%	53%	90%
EG.D	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2040
Počet OPM (nn)	1 594 000	1 602 000	1 610 000	1 618 000	1 626 000	1 634 000	1 642 000	1 650 000	1 706 000
Počet OPM s AMM	300 000	420 000	560 000	700 000	827 000	952 000	1 067 000	1 182 000	1 400 000
	19%	26%	35%	43%	51%	58%	65%	72%	82%
ČR	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2040
Počet OPM (nn)	6 279 000	6 315 000	6 351 000	6 386 000	6 422 000	6 458 000	6 494 000	6 530 000	6 742 000
Počet OPM s AMM	1 008 000	1 532 000	1 920 000	2 335 000	2 710 000	2 994 000	3 294 000	3 612 000	5 354 000
%	16%	24%	30%	37%	42%	46%	51%	55%	79%

12. K článku 18c – zdanění elektřiny

Obyčejně podporujeme princip, aby elektřina nebyla daňově zatížena více než zemní plyn, protože takové nastavení může posílit ekonomickou atraktivitu elektrifikace, a tím přispět ke snižování závislosti na fosilních palivech v konečné spotřebě energie.

Evropská komise se v odůvodnění ale vůbec nevyrovnala s námitkou, že jde fakticky o zásah do daňové legislativy, který má jinou schvalovací proceduru než nařízení Evropského parlamentu a Rady a který vyžaduje jednomyslnost členských států. Tento fakt může vést k úspěšnému napadení celého nařízení u ESD a vytváří tak do budoucna značnou právní nejistotu. Pokud chtěla Komise otázku relativní výše zdanění elektřiny a zemního plynu řešit, měla předložit paralelně samostatný návrh změny směrnice 2003/96/EC.

13. K čl. 18d – opatření pro připojování při nedostatku síťové kapacity

SEČR vítá, že návrh otevírá prostor pro odklon od principu „first come, first served“ v oblasti připojování a naznačuje připravenost Komise provést systémovou změnu v této klíčové oblasti. Zároveň jsme přesvědčeni o tom, že změna by měla být zakotvena **komplexně, tj. „napříč“ nařízením č. 943 i směrnicí č. 944.**

Pokud jde o konkrétní parametry a klíčové principy, pak můžeme uvést následující.

SEČR podporuje zavedení transparentních milníků zralosti projektu, přiměřených finančních jistot a možnosti ukončit rezervaci kapacity při neplnění stanovených podmínek. Současně požaduje výslovně zachovat rozhodující technickou roli provozovatele soustavy. Provozovatel musí posoudit technickou proveditelnost připojení, stanovit bezpečnostní a provozní podmínky a určit, zda je kapacita v konkrétním místě a čase skutečně dostupná. Stanovení priority nesmí samo o sobě zakládat bezpodmínečný právní nárok na připojení ani přenášet na TSO nebo DSO odpovědnost za netechnická kritéria nebo za zpoždění způsobená povolenámi či jinými veřejnoprávními procesy.

Návrh čl. 18d aktuálně pracuje s logikou výjimky z obecného pravidla zakotveného v nařízení a směrnici, tj. s přechodností a dočasností stavu omezené kapacity sítě (scarcity). S ohledem na současnou situaci v síti a s ohledem na předpokládané scénáře považujeme tento přístup za neudržitelný. Navrhujeme proto, aby již na úrovni nařízení byla výslovně zakotvena pravidla, která budou s kapacitou sítě pracovat jako s omezeným statkem, kdy při strukturálních změnách energetiky existují limitní hodnoty pro konkrétní připojované prvky. Zároveň by nový režim měl

jednotlivým státům a provozovatelům sítí poskytnout dostatečnou flexibilitu v tom, jak řídit frontu žadatelů a koho a s jakou prioritou připojovat.

V tomto ohledu se proto aktuálně **jako vhodnější jeví**, aby členské státy stanovily jasná, transparentní a předvídatelná kritéria pro prioritizaci žádostí o připojení projektů usilujících o přístup k elektrizační soustavě, a to jak v přenosové, tak distribuční síti napříč všemi napěťovými hladinami. Tímto návrhem zůstává zachován princip stanovování pravidel prioritizace na národní úrovni bez zbytečného vázání pravidel na nedostatek síťové kapacity.

Za klíčové dále považujeme, aby pravidla připojování včetně možného zavádění jednotlivých nástrojů pro omezení spekulativních žádostí, zavedení prioritizace vybraných skupin žadatelů atp. zůstala na národní úrovni a byla **připravována v úzké koordinaci s provozovateli soustav**. Zvolená textace by pak měla dostatečně zohlednit i to, že nastavené principy se v praxi nepropisují pouze do zákonů a podzákonných předpisů, ale i do smluv a jiných závazků.

Odůvodnění:

Odstranění spekulativních žádostí může uvolnit neefektivně blokovanou kapacitu a zrychlit realizaci připravených projektů. Pořadí připojování však nesmí být politizováno ani založeno na kritériích, která by obcházela fyzikální limity a bezpečnostní standardy soustavy. Rozhodnutí regulátora o obecných pravidlech prioritizace musí být odděleno od technického posouzení konkrétního připojení, za které odpovídá provozovatel soustavy. Flexibilní připojení lze využít pouze tehdy, je-li technicky proveditelné, smluvně vymahatelné a neohroží bezpečnost provozu.

14. K prováděcímu aktu EK podle čl. 61 odst. 5b

Nepovažujeme prováděcí akt Komise a související posilování role Komise za efektivní nástroje pro naplnění sledovaných cílů. To platí i ve vztahu k mandátu Komise stanovovat pravidla datových výměn. Pokud je skutečně nutné takový standard (navíc u „dobrovolné“ platformy) zavádět, plně postačí, pokud bude tento úkol svěřen do gesce ENTSO-E a EU DSO.